

Monica Zak berättar vidare om Hadara

I en ny bok för unga vuxna, *Dansa med strutsar*, skriver Monica Zak om den nu tonårige strutspojken, som ger sig iväg för att söka rätt på och ta adjö av sin strutsfamilj, som han hastigt skildes från i unga år. Men bortavaron från människorna blir betydligt längre än han planerat...

När Hadara var två år gammal försvann han i en sandstorm i Västsaharas öken. Alla, utom hans mamma, tog för givet att han var död, det fanns helt enkelt inte en chans för ett litet barn att överleva i den karga och ogästvänliga miljön.

Men han klarade sig. Han hittades nämligen av en flock strutsar som tog sig an honom och införlivade honom i flocken där han växte upp och blev kvar i tio år.

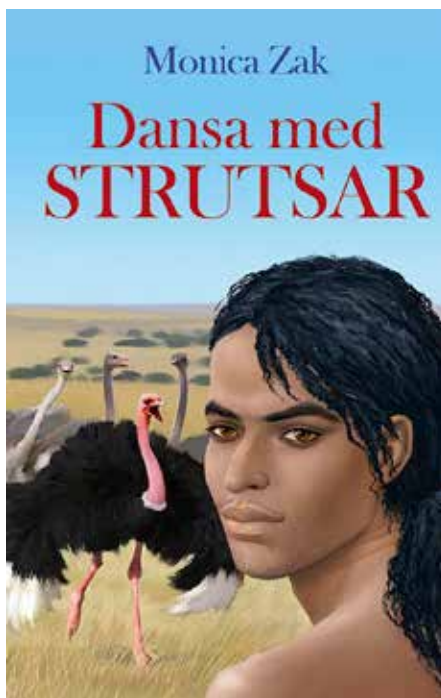
Detta skildras i *Pojken som levde med strutsar* av Monica Zak. Boken, som gavs ut 2001, bygger på en sann historia som Hadaras son Ahmedu berättade för Monica Zak i flyktinglägren i Algeriet.

Vid tolv års ålder var Hadara tillbaka hos sin familj, infångad av en herde som hört Hadaras mamma berätta om sin son. Återkomsten och akklimatisering till människornas liv blev svår för pojken som hade levt hela sitt medvetna liv med strutsar och starkt formats av detta. Det var så mycket han inte förstod, det fanns beteenden han inte tyckte om och det var inte alla som behandlade honom väl. Och han längtade efter och saknade sin strutsfamilj.

Den unga flickan Kharouba fångade hans hjärta men efter några år lämnade han sin unga fru och lille son för att söka kontakt med sin strutsfamilj som han så hastigt och brutalt skilts ifrån och som han därför ville ta farväl av. Men bortavaron blev mycket längre än han tänkt. Det skulle dröja sju år innan han kom tillbaka. Detta skildras i den nya boken *Dansa med strutsar* som nu utges på Fagus förlag.

Att vara ensam ute i öknen var svårare än Hadara tänkt sig och han var nära att dö när han än en gång räddades till livet av strutsar. Han hittade så småningom sin adoptivfamilj som han följde på en lång vandring innan han för gott återvände till sin människofamilj.

Det finns många historier om barn som vuxit upp med djur, några sådana barn har hittats men inget av dem har själva kunnat berätta om sitt liv så som Hadara berättade för sin familj. Hans historia är känd bland alla västsaharier liksom den speciella struts-

dans som han lärde sina barn.

Idag finns det knappt några strutsar kvar i Sahara. Boken beskriver hur de för cirka hundra år sedan jagades för sina fjädrar som var en stor modeartikel i USA och Europa. Men den jakten var inte lika förödande som det som skett under de senaste fyrtio åren. Under det långa kriget efter Marockos ock-

upation av Västsahara blev struts ett jaktbyte för de många soldaterna som behövde mat. Många strutsar dog också när de slets sönder av trampminor som grävts ner av marockanerna.

– Pojken som levde med strutsar har kommit ut i Algeriet på arabiska och franska, berättar Monica Zak. Utbildningsministeriet har köpt in den och delat ut den till vartenda skolbibliotek i hela landet. Det tycker jag är viktigt eftersom västsaharierna och lägren är något ganska okänt i Algeriet.

– Den svenska organisationen Bibliotek i Samhälle har donerat 6000 exemplar av boken på arabiska till de västsahariska flyktingarna i Algeriets öken och 1000 för insmuggling till det ockuperade Västsahara. Den sägs vara lägrens första bestseller. Inkomsterna från utgivningen i Algeriet går till Hadaras familj i lägren.

– Boken har också kommit ut på spanska i Latinamerika och i en förkortad utgåva i Spanien. Det svenska förlaget Dar-al Muna har givit ut boken på arabiska i Sverige och den utgåvan säljer förlaget över hela arabvärlden.

TEXT: KERSTIN BJURMAN

BILD: KIM NAYLOR

DANSA MED STRUTSAR

Monika Zak

Fagus förlag, 2015

Monica Zak har intervjuat många västsaharier för att kunna skildra deras traditionella kultur. Här berättar Ahmedu Hadara om sin far "strutspojken" Hadara.